

levermossa *Ricciocarpus natans*, inte sällan riklig mellan vasstråna t. ex. i innersta delen av viken vid Klinta.

Mattor av braxengräs (*Isoëtes lacustris*) ha iakttagits i Storljusen och Stenbarken (båda sjöarna tangeras av norra stambanan) och i Stora Bårsjön. Notblomster (*Lobelia dortmanna*) finns i Storljusen. Bredkaveldunet (*Typha latifolia*) har under senare decennier befunnit sig i rask spridning inom stora delar av Sverige, och utvecklingen i Möklinta överensstämmer härmed. Den finns nu på flera ställen; särskilt yppiga bestånd existera vid Gammelbysjön.

I vikar med mjälåg botten vid några av våra älvar förekomma märkliga växtsammällen bildade huvudsakligen av mycket små 1-åriga fröväxter. Rikligast utvecklad torde denna egenartade växtvärld vara i Dalälvens lagunsjöar och älvsjöarnas trängre vikar. Också i Möklinta har man den på älvens stränder i trakten av Bännbäck. På håll kan den blottlagda sjöbotten se naken ut, men vid närmare påseende finner man ett växttäckte av en eller annan centimeters höjd av sylört (*Subularia aquatica*), dyört (*Limosella aquatica*), fyrling (*Crassula aquatica*), slamkrypa (*Elatine hydropiper* och *E. triandra*), rödlänke (*Peplis portula*) och nålsäv (*Scirpus acicularis*). Bland småttingarna trycka sig här och där ett par något storvuxnare arter tätt till marken, nämligen ävje-pilört och knutig pilört (*Polygonum foliosum*, *P. nodosum*). Någon motsvarighet till denna naturtyp har man icke på annat håll i Västmanland.

Kulturbygdens ogräsflora bjuder icke på några sensationella element. Det finns både sådana arter, som bruka vara knutna till gårdar i gammal bygd och sådana, som i sen tid ha blivit allmänna, t. ex. gatkamomill (*Matricaria discoidea*) och storkmåra (*Galium mollugo*).

Om socknens djurvärld har jag föga att förmäla. De vidsträckta skogarna och den rika tillgången på kärrmark passar älgen förträffligt, och även rådjuret är i våra dagar relativt vanligt. Enligt uppgift av kronjägare LENNART MELLSTRÖM i Hallarsbo vandrar någon lo ibland fram genom de stora skogarna i socknens östra del. En tidningsnotis i september 1957 berättade om ett möte med ett lodjur på vägen mellan Bår och Berga.

Sedan åtskilliga år tillbaka häckar **knölsvanen** i Storsjön. Vid höstflyttningarna visar sig **kungsörn** ibland vid Hallaren (enligt MELLSTRÖM). **Korp** kan man också få se där, när den på hösten stryker omkring och kommer ned till slättbygderna.